

Solul legământului dependent de Învățătorul neprihănirii

26 mai 2004

Gili Cârstea

Profetul Maleahi vorbește cu forță despre Daniel 8:14, care este stâlpul și temelia credinței noastre. Planul lui Dumnezeu prevede o lucrare specială pentru Mireasa lui Hristos, atunci când ea va fi dispusă să-și ia în serios rolul glorios pe care trebuie să-l joace în controversa ultimelor zile.

„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor. Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, și ca leșia nălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite. Atunci darul lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele cele vechi, ca în anii de odinioară” (Maleahi 3:1-4).

Ziua ispășirii pentru cei vii trebuia să aibă loc demult, iar noi o împingem mereu în viitor, prin obstinția cu care ne batem joc de solul Domnului trimis să pregătească o cale.

Cine este solul Domnului care trebuie să pregătească o cale? Cine este solul legământului pe care îl dorim? În ce templu va intra el deodată, ca să curețe pe fiii lui Levi? Acestea sunt întrebări pe care nu le veți auzi comentate la predica de sâmbătă dimineața. Și totuși, ele sunt inima credinței advente, adevărul central care a dat naștere acestui popor, singurul subiect demn de luat în seamă în aceste zile pline de pericole.

Mesagerul Domnului pentru Biserica Rămășiței a spus „în tonuri clare și distincte” că Domnul a trimis acestui popor, în 1888, un „învățător al neprihănirii,” care este expresia din Ioel pentru ploaia târzie. Solia aceasta urma să pregătească calea pe care solul legământului urma să intre deodată în templul Său.

Legământul era scrierea legii divine în inima omenească (Ieremia 31) iar solul acestui legământ este Duhul Sfânt, a cărui locuire în noi ne face părtași de natură divină. Această scriere stabilește definitiv caracterul lui Dumnezeu în natura umană. Unirea celor două naturi – nunta – realizează scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice, acela de a locui în fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om (DA 161).

Templul în care trebuie să intre acest Sol al legământului pe care îl dorim este inima omenească. Doar așa fiii lui Levi vor putea fi curățiți și albiți, aducând roadele neprihăririi. Pavel ne mustra, spunând că ar trebui să știm că noi suntem „un templu al Duhului Sfânt,” și că secretul credinței este „Hristos în voi.”

Profeția din Maleahi bate încă la porțile adventismului. În 2004, lumea nu cunoaște căile neprihăririi, fiii lui Levi nu sunt curățiți, iar Solul legământului nu poate intra „deodată” în templul Său. De ce? Pentru că noi continuăm să batjocorim solul și solia prin care calea este pregătită înaintea Domnului. Iar miile de programe, activități, inițiative și strategii, pe care le-am socotit superioare soliei foarte prețioase, s-au dovedit neputincioase de a pregăti această cale.